योगतन्त्र-ग्रन्थमाला
(४)

प्रधानसम्पादकः
बदरीनाथशुक्लः
सञ्चालकः
अनुसन्धानसंस्थानम्
वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयः, वाराणसी ।

तन्त्रसंग्रहः

[द्वितीयो भागः]

निर्वाणतन्त्रम्, तोडलतन्त्रम्, कामधेनुतन्त्रम्,
फेत्कारिणीतन्त्रम्, ज्ञानसंकलिनीतन्त्रम्,
सवृत्तिको देवीकालोत्तरागमश्च

सम्पादकः
म० म० प० गोपीनाथकविराजमहोदयः
योगतन्त्रविभागाध्यक्षः
वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयः, वाराणसी ।

वाराणस्याम्
१८९२ तमे शकाब्दे

आद्यं निवेदनम्

वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य योगतन्त्रविभागो विपश्चिदपश्चिमानां साधनामयजीवनानां महामहोपाध्यायश्रीगोपीनाथकविराजमहोदयानामाध्यक्ष्ये प्रवर्तमानो महनीयानां सुदुर्लभानां तन्त्रग्रन्थानामन्वेषणे सम्पादने परिशीलने च प्रारम्भादेव बद्धपरिकरः स्वकीयैरध्यापकैरनुसन्धातृभिश्च श्रमनिष्ठापूर्णेन सहयोगेन संवर्ध्यमानो निजेन शैक्षिककर्मणा विद्वन्निवहमानन्दतुन्दिलमानसं सम्पादयन् विभ्राजते । तस्यास्य महताऽध्यवसायेनोपलब्धस्य तन्त्रषट्कस्य प्रस्तुतं संग्रहं मुद्रणप्रकाशनाभ्यां पण्डितजनेभ्यः सुलभीकुर्वतो विश्वविद्यालयस्यास्य पक्षेण विभागस्य सर्वान् सदस्यान् हार्दिकैर्धन्यवादैः सम्मानयता मया विदुषां पुरत उपनीयमानस्य संग्रहस्यास्य विग्रहगतानां तन्त्राणां संक्षिप्तो विषयपरिचयस्तेषामीषन्मनोविनोदार्थमत्र समुपन्यस्यते ।

संग्रहेऽस्मिन् षट्तन्त्राणि समावेशितानि—निर्वाणतन्त्रम्, तोडलतन्त्रम्, कामधेनुतन्त्रम्, फेत्कारिणीतन्त्रम्, ज्ञानसंकलिनीतन्त्रम् देवीकालोत्तरागमश्च ।

निर्वाणतन्त्रम्

इदं तन्त्रं चण्डिकाशिवसंवादात्मकं पञ्चदशसु पटलेषु विततमास्ते । तत्र प्रथमे पटले ब्रह्माण्डानामुत्पत्तेः शिवशक्तिविभागेन सृष्टिकल्पनायाश्च मूलभूतं ब्रह्मतत्त्वं निरूपितम् ।

द्वितीयपटले सृष्टेरुद्भवक्रमः, जीवनस्य जन्ममृत्युप्रकारः, मरणोत्तर पिण्डदानस्य सम्भवः, वर्णभेदेन मोक्षस्वरूपभेद इत्यादिको विषयो वर्णितः ।

तृतीयपटले प्रकृतितो जगतो जन्मलयौ, सर्वे द्विजाः शाक्ता एव, गायत्र्याः स्वरूपं भेदश्च, तदुपासनायाः फलम्, तुरीये धाम्नि स्थिताय परमेश्वराय बहिर्नमस्कारस्योपपत्तिः, भस्म-रक्तांशुक-दण्ड-त्रिशूलानि दधतो दर्शने सति सद्य एव तन्नमस्कारस्यानिवार्यतेत्यादिरूपा विषया वर्णिताः ।

चतुर्थपटले संन्यासिनम्, अवधूतम्, ब्रह्मचारिणम्, गृहस्थं च निर्वर्ण्य पातालसमुद्रकुलाचलानां निरूपणं कृतम् ।

पञ्चमे पटले वैकुण्ठलोकः, गोलोकः, राधिका, मुरलीधरः, वेदगानविधिः, राधिकाकृष्णयोरुपासना तत्फलं चैवमादयो विषया निरूपिताः ।

षष्ठे पटले रुद्रालयः, रुद्रः, भद्रकाली, काल्या आराधनयैव विष्णोर्लोकपालकस्य सामर्थ्याधिकारयोः प्राप्तिरित्यादिविषयजातं प्रतिपादितम् ।

सप्तमे पटले भूर्भुवःस्वर्लोकेषु ब्रह्मविष्णुशम्भूनां निवासं महर्लोकं च मुख्यतया निर्वर्ण्य भुवनेशीसम्पर्करहितस्य शिवस्य पङ्गुत्वं वदता तदाराधनयैव तस्येश्वरत्वसम्पत्तिः, सैव विविधे विश्वरूपे प्रसरन्ती भोगमोक्षयोर्दात्रीत्यादिरर्थः स्फुटीकृतः ।

अष्टमे पटले गौर्याः शम्भोश्च स्वरूपं निवासस्थानं च निरूप्य गौरीसंसर्गाल्लब्धमहिमैव महेश्वरः सृष्टिनिर्माणादौ प्रभवतीत्यभिहितम् ।

नवमे पटले तपोलोकं प्राधान्येन प्रतिपाद्य शब्दब्रह्मस्वरूपाणां वेदपुराणप्रभृतीनां पाठस्य महाफलत्वं मोक्षप्रदत्वं च प्रण्यगादि ।

दशमे पटले सत्यलोकं प्रतिपाद्य महाकाल्या एव शम्भुप्रभृतीनां देवानामन्यस्य च सर्वस्य वेदजातस्य प्रादुर्भावः । शिवः स्वर्गप्रदो निर्वाणदा तु काली एवेत्यादिविषया वर्णिताः ।

एकादशे पटले देव्यास्तत्त्वनिरूपणायातितरामाग्रहीतेन शङ्करेण पञ्चमकारात्मकं तत्त्वपञ्चकमुपदिष्टम् । पञ्चमकाराश्च मद्यमांसमत्स्यमुद्रामैथुनरूपाः, तत्सेवयैव साधकस्य मुक्तिलाभः, दिव्यभावयुताः साधकास्तत्त्वज्ञानाद् वीरभावयुताश्च तत्त्वसेवनात् सिद्धिं लभन्ते । एभिः पञ्चतत्त्वैः क्रियमाणा श्रीचक्रपूजा सर्वकामेभ्यः कल्पद्रुमायते । पञ्चतत्त्वोपासनायां पुरुषस्य सहयोगं कुर्वती नारी कालिकाभावं पुरुषाश्च शङ्करभावं प्राप्नुवन्तीत्यादि प्रत्यपादि ।

द्वादशे पटले गुरुमन्त्रवर्णभेदभिन्नं तत्त्वत्रयं निपुणं निरूप्य एतत्तत्त्वत्रयविदो विष्णुलोके निवासस्य यममन्दिरेऽप्रवेशस्य पर्यन्तेऽमरत्वस्य च प्राप्तिर्भवतीत्युपवर्णितम् ।

त्रयोदशे पटले दशार्णमन्त्रम्—"मायाबीजं वधूबीजं लक्ष्मी काली च पाशकम् । गगनं पक्षिबीजं च वह्निकान्तां ततः प्रिये ॥" इत्येवं समुपदिश्य तस्य श्रवणं विधेयतया जपनं च त्याज्यतया प्रतिपादयता मुक्तये गृहीतसन्न्यासस्य नारायणरूपता, दारपुत्राद्यभाव एव सन्न्यासस्य ग्रहणीयता, सन्न्यासिनो गृहस्थेन सर्वथा परिपूजनीयता चैवमादयो विषया विशदीकृताः ।

चतुर्दशे पटले अवधूतस्य स्वरूपम्, तस्य शम्भुभावेन पूज्यता, तत्पूजया काल्यास्तुष्टिः, गृहस्थस्य लक्षणं कर्तव्यं चेत्येवमादयो विषया विस्पष्टं वर्णिताः ।

पञ्चदशे पटले पञ्चाक्षरस्य षडक्षरस्य वा मन्त्रस्य जपविधानम्, पार्थिवस्य लिङ्गस्य पूजनविधिः, निषिद्धकर्मणां त्यागः, शिवपूजोत्तरमेव शक्तिपूजा, शिवपूजातः पूर्वं देवान्तरपूजाया वैफल्यमित्याद्यर्थजातं निरूपितम् ।

तोडलतन्त्रम्

इदं तन्त्रं दशसु पटलेषु प्रसृतम् । प्रथमे पटले कस्या महाविद्यायाः सन्निधौ किमाकारो महादेवः पूज्य इति विस्तरेण वर्णयित्वा हृत्कमले स्थितायाः काल्याः सञ्जिहीर्षया व्यक्तभावाश्रयणे शिवो निर्माणरक्षणानुगुणशक्त्योरभिभवेन शवतां प्रतिपद्यते, तदीयं हृदयमारूढा च काली शववाहनतामापद्यत इत्युक्तम् ।

द्वितीयपटले योगसारनिरूपणसन्दर्भे स्वर्गपातालादिकं निरूप्य देहगतमिडापिङ्गलासुषुम्णानामकं नाडीत्रयम्, साधारं चक्रषट्कम्, तदाश्रितदेवतातर्पणविधिः योनिमुद्रासनम्, तदासनसिद्धया मोक्षलाभ इत्यादिकं विशदीकृतम् ।

तृतीयपटले कालिकाया मन्त्रः, तस्या अष्टौ भेदाः अष्टौ मन्त्राः, विद्याया भेदाः, कालिकाया आराधनविधिः, एवमादयो विषयाः स्पष्टमुट्टङ्किताः ।

चतुर्थपटले तारायाः बाह्यपूजाविधिर्विस्तरेणोपन्यस्तः ।

पञ्चमे पटले पार्थिवशिवपूजनं सविधि सम्यगुपदिष्टम् ।

षष्ठे पटले महाकालिकामन्त्रः, तारिणीमन्त्रः, पञ्चाक्षरीप्रभृतयो विद्या एवमादयोऽर्थाः प्रतिपादिताः ।

सप्तमे पटले सप्तद्वीपा वसुन्धरा, तदाधारः, साधारं समुद्रसप्तकम्, मानवादीनामाधारो मारुतस्य मानम्, इत्येवमादयो विषया वर्णिताः ।

अष्टमे पटले सार्धत्रिकोटिनाडीभिरुपेतं मानवशरीरम्, बिन्दुमानम्, लिङ्गच्छिद्राकर्षणेन कुण्डल्या अवस्थानमितीमे विषयाः प्रतिपादिताः ।

नवमे पटले नवार्णवासना दीर्घायुष्योपायः, कुण्डल्या मालाकारताप्रकारः, विभिन्नासु मालासु जपस्य पद्धतिः फलं चैवमादयो विषया निरूपिताः ।

दशमे पटले काकीचञ्चुनाम्नी महामुद्रा, देव्या दशावताराश्च प्रतिपादिताः ।

कामधेनुतन्त्रम्

तन्त्रमिदं चतुर्विंशतिपटलेषु विततं देवदेवीसंवादात्मकं बहूनां तान्त्रिकरहस्यानामावेदकम् । अस्मिन् तन्त्रे पञ्चाशद्वर्णात्मकं तत्त्वम्, मातृकाजपस्य विधिः, मातृकाया युवतीत्वम्, विविधमन्त्राणां जपप्रकारः, मन्त्रस्य जीवत्वसाधनविधिः, बीजध्यानम्, मन्त्रबीजभावना, मन्त्रवर्णध्यानम्, बीजाद् रामादीनामुद्भवः, शिवत्वापादिका योगसाधना, वकारतत्त्वम्, सर्ववर्णभावनासाधिका ककारभावना, वर्णज्ञानाभावे जपस्य वैफल्यम्, जनमोहनं तिलकम्, हृत्तत्त्वम्,

तत्र स्वविद्याभावनम्, मन्त्रविक्रयिणो निन्दा, पञ्चाशद्वर्णसंकेताः, मातृकापूजां विना इष्टविद्याजपाद् हानिः, सन्दीपनी विद्या, तदज्ञाने कृत्स्नस्य कर्मणो नैरर्थक्यम्, मातृकापूजया पुरुषो दिव्यभावने वीरभावने च सम्पन्नो धनी गुणी च जायते, नवतत्त्वयुतस्य मन्त्रस्य जपेन विष्णुतुल्यतालाभः, कामिनीध्यानसम्पुटितबीजोच्चारणात् शिवशक्तिमयत्वलाभः, निद्राभङ्गोपायः, कामिनीध्यानोत्तरं तुरीयकूटोच्चारणाद् विनिद्रतालाभः, शूद्रलिखितपटलस्य जपायोग्यत्वम्, कामधेनुमन्त्रस्तज्जपफलम्, बीजतत्त्वम्, कामिनीतत्त्वम्, ज्योतिस्तत्त्वम्, कामिनीजीवनतत्त्वम्, समर्पणपूर्वकमेव जपानुष्ठानम्, चन्द्रसूर्योपरागे कामिनीजपात् सिद्धिलाभः, सूर्यपर्वचन्द्रपर्वणोर्निरीक्षणस्य कर्तव्यता, एवमादयो विषया वर्णिताः ।

फेत्कारिणीतन्त्रम्

इदं तन्त्रमेकविंशतिपटलेषु विततं विद्यते । अस्मिन् पञ्चाशद्वर्णात्मकमातृकायाः परमेश्वरीत्वं तत एव च चराचरात्मकस्य सम्पूर्णस्य जगतः प्रादुर्भावः, शान्तिकादिकर्मानुरूपाणि कुण्डानि, स्रुक्प्रभृतीनि होमसाधनानि, प्राणायामस्य विधिः, विविधा अङ्गादिन्यासाः, स्तम्भनोच्चाटनमारणादीनां दारुणकर्मणां मन्त्राः, नानाप्रकारा मुद्राः, विविधाभिचारिककर्मानुरूपा मालाभेदाः, विभिन्नेषु रौद्रकर्मसु जपस्य विधिसंख्याहोमसाधनद्रव्यादयः, विभिन्नाभिचारिककर्मानुष्ठानयोग्यानि श्मशानादीनि स्थलानि, मोहनवशीकरणाद्यनुगुणानि जपादीनि कर्माणि, कुक्कुटेश्वर-मातङ्गी-उच्छिष्टचाण्डालिनी-धूमावती-गृध्रकर्णा-भद्रकाली-श्मशानकालिका-एकजटा-महाकाली-जयदुर्गा-ज्वालामुखी-जातवेदाद्यादीनां नवदुर्गाप्रभृतिदेवानां च ध्यानपूजनादिकम्, लवणमन्त्रः, सिद्धियन्त्रम्, मन्त्रसंस्कारा एवमादयोऽनेके रहस्यात्मकास्तन्त्रविषया हृद्यैरनवद्यैः पद्यैरुपवर्णिताः सन्ति ।

ज्ञानसंकलिनीतन्त्रम्

अस्मिन् तन्त्रे देवीं प्रति सृष्टेः स्वरूपम्, तस्या उदयप्रलयौ, ब्रह्मज्ञानम्, ततः सृष्ट्यादेरुपरम इत्यादिविषयान् ब्रुवता शिवेन ओङ्कारात् सर्वविद्यानामुद्भवः वेदादिविद्यानां गणिकात्वं तन्त्रविद्यायाः कुलवधूत्वम्, सर्वविद्या-सर्वदेवता-सर्वतीर्थानां च मानवदेह एवावस्थानम्, इडा-पिङ्गला-सुषुम्णारूपाणां गङ्गायमुनासरस्वतीनां सङ्गमस्थानत्वेन मनुष्यदेहस्य तीर्थराजत्वम्, खेचरी मुद्रा, शाम्भवी विद्या, अध्यात्मविद्या, पञ्च भूतानि, पञ्चविंशतिर्गुणाः, मानवदेहात्मनःपिण्डस्य ब्रह्माण्डता, सप्त धातवः आत्मान्तरात्मपरमात्मनां लक्षणानि, मनस एव बन्धमोक्षमूलत्वम्, जीवस्य शिवत्वप्राप्त्युपाय एवमादयो विषया विनिरूपिताः ।

देवीकालोत्तरागमः

एष आगमः परमेश्वरेण पार्वतीं प्रति प्रकाशितः, अस्य प्रधानतया प्रतिपाद्यो विषयः कालोत्तरः। स च—

निर्ममः करुणोपेतः सर्वभूताभयप्रदः।
भजेत् कालोत्तरं देवि मुमुक्षुर्योगतत्परः ॥ ५ ॥

इति पद्येन मुमुक्षुजनभजनीयतया निर्दिष्टः। वृत्तौ चास्य तत्रभवता निरञ्जनसिद्धेन कालोत्तरशब्दः "कालस्य चित्तचलनकालस्य, उत्तरम् उपरिभूतम्" इति व्युत्पत्त्या चेतसो नैश्चल्ये समुद्भूतस्य निर्विकल्पकज्ञानस्य बोधकतया व्याख्यातः।

आगमेऽस्मिन् मोक्षस्य साधनं ज्ञानं निरूपयता परमेश्वरेण चेतसश्चाञ्चल्यं विषयाभिमुखप्रवहमानतारूपं संसारनिदानत्वेन परित्याज्यतया तस्य नैश्चल्यं विषयेभ्योऽपकृष्य ज्ञातव्ये स्वाभिन्ने भगवति शिवे सन्निवेशनात्मक मोक्षहेतुत्वेनार्जनीयतया च—

चित्ते चलति संसारो निश्चले मोक्ष एव च।
तस्माच्चित्तं स्थिरं कुर्यात् प्रज्ञया परया बुधः ॥१०॥

× × ×

तदेव जन्मसाफल्यं पाण्डित्यमिदमेव च।
चलद्वायुसमं चित्तं निश्चलं ध्रियते हि यत् ॥३७॥

+ × ×

अहमेव परं ब्रह्म जगन्नाथो महेश्वरः।
इति स्यान्निश्चितो मुक्तो बद्धः स्यादन्यथा पुमान् ॥५०॥

इत्येवमादिभिः पद्यैः प्रतिपादितम्।

मोक्षसाधनस्याचारस्य वर्णनप्रसङ्गे लौकिकस्य शास्त्रान्तरीयस्य च स्नानजपपूजादेः पितृक्रियातीर्थयात्रादेः काष्ठपाषाणपूजनप्रभृतेः क्षुद्रकर्मणः परित्याज्यत्वम्, मित्रामित्रयोर्लोष्टकाञ्चनयोः समदर्शित्वस्य, सर्वभूतेषु समत्वभावनस्य, पैशुन्यप्रभृतिदोषाणां निरसनस्य चार्जनीयत्वं चोपदिशता—

पञ्चभूतात्मको देहः शिवस्तत्रैव तिष्ठति।
शिवाद्यवनिपर्यन्तो लोकोऽयं शङ्करात्मकः ॥८१॥

इति पद्येन स्वदेह एव शिवसान्निध्यस्य चिन्तनं कृत्स्ने लोके शङ्कररूपतया दर्शनं च मोक्षमूलतया संकेतितम्।

विषयानुक्रमणिका

निर्वाणतन्त्रस्य

—०—

तोडलतन्त्रस्य

—०—

कामधेनुतन्त्रस्य

—०—

फेत्कारिणीतन्त्रस्य

ज्ञानसंकलिनीतन्त्रस्य

—o—

देवीकालोत्तरागमस्य

श्लोकार्धानुक्रमणी

—०—